

И вѣтърътъ ги тихичко люлѣе.
Цвѣтъ до цвѣта...
То сж пламтещитѣ сърца, пролѣли
Кръвта си буйна лани тукъ въ борбата
За роденъ край, за честь и правда —
Единъ до други макове въ нивята.

Хр. Борина.

Ив Вазовъ.

Е П О П Е Я Т А

Пуста!*) Черна! — битки люти!
Криволакъ! — погроми грозни!

*) За извънредно кървавия и героиченъ бой при рѣка Пуста привеждаме слѣднитѣ трогателни редове изъ писмото на единъ нашъ офицеръ: „Далечъ! Западно отъ Лѣсковецъ, около брѣговетѣ на рѣка Пуста, червено петно е разлѣно — свещена кръвъ на българскитѣ храбри синове. Тамъ пакъ е пусто и спокойно и нито една сълза не се смѣси съ морето кръвъ! Тамъ бѣ страшенъ бой: сръбското желѣзо сръщаше българскитѣ желѣзни гърди, а българското „ура“ заглушаваше трѣска на 20-тѣ сръбски батареи. Тамъ взводове атакуваха и обръщаха въ бѣгъ сръбски дружини... Кой ще оплаче героитѣ, които съ своитѣ трупове покриха пуститѣ върхове около рѣка Пуста!“